

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **R. P.**
bytem Č. 2
zastoupen JUDr. Jiřím Juříčkem, advokátem
sídlem Údolní 222/5, Brno

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát**
sídlem Moravské náměstí 1, Brno

za účasti: **Obec Čechtín**
sídlem Čechtín 55

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2016, č.j. ZKI BR-O-85/771/2016-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2016, č.j. ZKI BR-O-85/771/2016-3, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Třebíč (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 20.5.2016, č.j. OR-464/2015-710, kterým podle § 36 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“), nebylo vyhověno nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby v katastru nemovitostí v k.ú. x.

I. Podstata věci

2. Žalobce se podáním ze dne 16.12.2015 domáhal opravy chyby v katastru nemovitostí, kterou spatřoval v tom, že pozemek parc. č. x v k.ú. x byl zapsán ve vlastnictví obce Čechtín na listu vlastnictví č. x. Žalobce měl za to, že tuto parcelu koupil podle kupní smlouvy ze dne 30.1.2006. Žalobce navrhl zrušení předmětné parcely a její sloučení do parcely parc. č. st. x, resp. parc. č. st. x, a navrhl opravení výměry.
3. Prvostupňový orgán konstatoval, že pozemek parc. č. x v k.ú. x je ve vlastnictví obce Čechtín prokazatelně evidován správně a v souladu s listinami předloženými k zápisu do katastru nemovitostí. Uvedený závěr prvostupňový orgán rozvedl již v oznámení o neprovedení opravy chyby ze dne 1.3.2016, č.j. OR 464/2015-710, na které v prvostupňovém rozhodnutí odkázal. Podle prvostupňového orgánu evidence pozemku parc. č. x v k.ú. x není stížena chybou podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona.
4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí závěry prvostupňového orgánu potvrdil. Závěry žalovaného a prvostupňového orgánu napadá žalobce podanou žalobou.

II. Shrnutí žalobní argumentace

5. Žalobce namítá, že postupem správních orgánů byl připraven o část svého majetku; žalobce shledává porušení svého ústavního práva vlastnit majetek chráněného Listinou základních práv a svobod.
6. Žalobce uvádí, že Katastrální úřad Třebíč učinil záznam do katastru nemovitostí na základě listiny ze dne 1.10.1996, č.j. 111/3272/1994/Br/Ko/Opr./Sú, kterou vyhotovil „mimo jakýkoliv právní rámec“ Okresní úřad Třebíč, pozemkový referát. Žalobce podrobnou argumentací dovozuje, že uvedená listina nebyla způsobilá k tomu, aby na jejím základě byl prováděn jakýkoliv záznam v katastru nemovitostí.
7. Podle žalobce za listinu schopnou záznamu do katastru nemovitostí, splňující všechny náležitosti § 7 a 8 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem (dále jen „zákon č. 265/1992 Sb.“), je nutno považovat rozhodnutí ze dne 8.9.1994, čj. POZ 111/3272/1994/Br./Ko, kterým pozemkový úřad vydal oprávněným mj. v k.ú. x pozemek dle pozemkové knihy parc. č. st. x (zastavěná plocha o výměře 2909 m²), jenž odpovídá pozemku podle údajů pozemkového katastru parc. č. st. x.
8. Podle žalobce správní orgány obsáhle řešily otázku vzniku pozemku parc. č. x a následné rozdělení na pozemky parc. č. x a x v k.ú. x, stejně jako obecnou problematiku týkající se závaznosti údajů o výměře parcel, je-li uváděna v katastru nemovitostí či v jednotlivých právních úkonech; tato problematika však podle žalobce s požadovanou opravou chyby nesouvisí. Prvostupňový orgán aplikoval § 8 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. v případě

listiny ze dne 1.10.1996 nesprávným způsobem. Pokud žalovaný dovozuje, že listinu je oprávněn zkoumat pouze z hlediska správného označení nemovitostí a hlediska chyb v psaní nebo počtech či jiných nesprávnostech, tak takovému zkoumání může podrobit pouze listinu uvedenou v § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. Podle argumentace žalovaného by katastrální úřad provedl záznam vlastnického práva na základě jakéhokoliv přípisu, sdělení, poznámek, informací, pokud jsou v nich řádně označeny nemovitosti a jsou podepsány jakýmkoliv úřadem; uvedený stav však právní řád nepřipouští a postup Katastrálního úřadu Třebíč při provádění zápisu ze dne 1.10.1996 byl neospravedlnitelný. Přípis ze dne 1.10.1996 není rozhodnutím, jak jej označuje žalovaný, a katastrální úřad se jím neměl zabývat.

9. Žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

10. Žalovaný nesouhlasí se žalobou a věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
11. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Shrnutí procesního stanoviska osoby zúčastněné na řízení

12. Osoba zúčastněná na řízení uvádí, že je vlastníkem dotčeného pozemku, který nabyta na základě řádné kupní smlouvy od původních vlastníků v roce 1998, tedy o osm roků dříve, než jak uvádí žalobce. Podle osoby zúčastněné na řízení nemá žalobce na předmětný pozemek žádný právní nárok.

V. Posouzení věci

13. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
14. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
15. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru (písm. a/citovaného ustanovení), nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem (písm. b/citovaného ustanovení).
16. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce podáním doručeným žalovanému dne 16.12.2015 podal návrh na opravu chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona. Chybný údaj shledával žalobce v tom, že pozemek parc. č. x v k.ú. x, který byl před obnovou operátu součástí pozemku parc. č. st. x a jenž koupil podle kupní smlouvy ze dne

30.1.2006, je v obnoveném operátu nyní zapsán na listu vlastnictví obce Čechtín. Uvedl dále, že za správný údaj považuje zrušení parcely č. x a sloučení s nynější parcelou č. st. x resp. x a opravení výměry.

17. Prvostupňový orgán v písemnosti „Oznámení o neprovedení opravy chyby v údajích katastru nemovitostí“ ze dne 1.3.2016, č.j. OR-464/2015-710, žalobci a obci Čechtín sdělil, že opravu údajů katastru nemovitostí na základě návrhu žalobce neprovedl. Prvostupňový orgán uvedl, že pozemek parc. č. x je ve vlastnictví obce Čechtín evidován správně a v souladu s listinami předloženými k zápisu do katastru nemovitostí a není možné jej sloučit do pozemku parc. č. st. x ani do pozemku parc. č. st. x do vlastnictví žalobce, neboť zde není žádný právní nárok ve prospěch žalobce.
18. Žalobce písemností „Nesouhlas s oznámením o neprovedení opravy chyby v údajích katastru nemovitostí“ ze dne 24.3.2016, doplněnou dne 19.4.2016, vyslovil nesouhlas s neprovedením opravy chyby. V následně vydaném prvostupňovém rozhodnutí nebylo vyhověno nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu ve smyslu § 36 katastrálního zákona s tím, že se nejedná o chybu v katastrálním operátu. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
19. Zdejší soud při posouzení důvodnosti žaloby vycházel z následujících judikатурních východisek. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.2.2011, č.j. 2 As 22/2010-194, *„opravou chyby v katastrálním operátu nemohou být změněny či nově založeny právní vztahy k nemovitostem evidované v katastru nemovitostí. Institut opravy chyb v katastrálním operátu není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem, právní vztahy k nemovitostem jím zůstávají nedotčeny. V tomto řízení se totiž neřeší otázka, kdo je vlastníkem, resp. oprávněným z věcného práva k nemovitostem, nýbrž to, kdo bude jako oprávněný k věcnému právu k nemovitostem evidován (viz rozhodnutí zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2006, č. j. Konf 23/2004 – 13, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2006, č. j. 5 As 16/2005 – 88).“*
20. Obdobně v rozsudku ze dne 31.7.2013, č.j. 7 As 90/2012-65, Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„katastrální úřad je tedy oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. To znamená, že musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah a že z jejího obsahu vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Katastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, ale při opravě chybného údaje katastru však nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.“*
21. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.6.2018, č.j. 4 As 106/2018-59, *„... účelem institutu opravy chyby v katastru nemovitostí není určit materiálně správný průběh vlastnické hranice, slouží toliko k opravě zřejmých chyb při vedení či obnově katastrálního operátu. Rozhodnout spor o průběh vlastnické hranice přísluší jen soudům v civilním řízení, u*

nichž žalobci neuspěli (viz zamítavý rozsudek Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 13. 4. 2017, č. j. 8 C 192/2014 – 516, a rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2017, č. j. 18 Co 187/2017 – 600). Je tedy zřejmé, že žalobci v řízení před civilními soudy neprokázali, že jim svědčí vlastnické právo k části pozemku p. č. X. V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dále odkázal na závěry odborné literatury, kdy „jediným způsobem, kterým lze brojit proti vkladu práva provedenému na základě rozhodnutí o povolení vkladu, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, nesprávně či jinak chybně, je podání určovací žaloby k soudu (§ 985, § 986 obč. zák.). „Chybný“ zápis práva lze v katastru nemovitostí napravit pouze novým vkladem práva, jehož podkladem jako vkladová listina bude pravomocný rozsudek soudu o určení práva k nemovitosti. Pouhou opravou chyby v katastrálním operátu v žádném případě nelze dosáhnout téhož...Jediným případem, v kterém lze připustit opravu chyby v katastru nemovitostí zapsaných údajů je situace, že vklad, tj. zápis do katastrálního operátu, je proveden v rozporu s rozhodnutím, kterým byl tento vklad povolen,“ (viz BAREŠOVÁ, E., BLÁHOVÁ, I., DOUBEK, B., JANEČEK, B., NEDVÍDEK, L., ŠANDOVÁ, H. Katastrální zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, 472 s., s. 308; srovnej také komentář k § 36 katastrálního zákona v BAUDYŠ, P. Katastrální zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, 421 s., s. 135 – 138).“.

22. Podle zdejšího soudu tedy institut opravy chyb údajů v katastru nemovitostí nemůže sloužit k řešení sporných právních vztahů. Opravou chyby v katastru nelze napravovat nesoulad mezi evidovanými údaji a faktickým stavem v terénu, případně chyby, které jsou nejasné či sporné, např. vzniklé v důsledku protichůdného obsahu listin. Smyslem řízení o opravě chyby, jsou-li pro provedení opravy splněny zákonné podmínky, je uvedení evidovaných údajů do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici. Toto restriktivní pojetí pravomocí katastrálního úřadu vyplývá z toho, že se jedná o správní orgán provádějící pouze evidenci na základě předložené listiny a nikoli orgán povolaný k přezkumu její pravosti či správnosti.
23. Žalobce namítá, že správní orgány postupovaly nesprávně, pokud obsáhle řešily otázku vzniku pozemku parc. č. x a následné rozdělení na pozemky parc. č. x a x v k.ú. x (jakož i obecnou problematiku týkající se závaznosti údajů o výměře parcel), která však podle žalobce s požadovanou opravou chyby nesouvisí. Zdejší soud mu zapravdu nedává, a to z následujících důvodů.
24. Z argumentace, jak ji uplatnil žalobce v průběhu správního řízení, plyne, že žalobce zpochybňoval správnost zapsaných výměr pozemků v katastru nemovitostí a současně správnost zápisu vlastnického práva obce Čechtín k pozemku parc. č. x. Pokud se tedy správní orgány zabývaly otázkou vzniku pozemku parc. č. x a okolnostmi vedoucím k zápisu vlastnického práva obce Čechtín k němu, stejně jako okolnostmi vzniku vlastnického práva žalobce k jeho pozemkům v dotčeném katastrálním území, tak postupovaly správně. Podstatné podle zdejšího soudu je především to, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal mj. s otázkou, zda žalobcem vytýkaný postup katastrálního úřadu lze považovat za zřejmý omyl při vedení katastru či nikoli.
25. Co se týká okolností vzniku pozemku parc. č. x a vlastnického práva k němu, tak (jak vysvětlil prvostupňový orgán i žalovaný), pozemky parc. č. st. x a x podle bývalého pozemkového katastru, stejně jako další pozemky v této části území, byly předmětem restitučního řízení, byly zahrnuty do přidělového řízení a rozděleny tak, jak vyplývá

z polohopisného nástinu. Podle správních orgánů v porovnání s mapou bývalého pozemkového katastru je zřejmé, že část pozemku parc. č. st. x podle bývalého pozemkového katastru byla vyčleněna pro nové vymezení komunikace parc. č. x, která byla v přidělovém řízení přidělena k veřejnému statku ve správě obce, druhá část pro nově vzniklý pozemek parc. č. st. x a třetí nepatrná část do nově vznikajícího pozemku parc. č. x. Výměra pozemku parc. č. st. x podle bývalého pozemkového katastru tak měla být snížena o část připadající na uvedené pozemky, nicméně při výpočtu předmětných nových parcel došlo k chybě, když výměra 983 m² byla odečtena nikoli z pozemku parc. č. st. x, nýbrž z pozemku st. x. Opravu výměr provedl katastrální úřad již v řízení sp. zn. OR-106/2012-710 a nyní tyto údaje souboru popisných informací katastru uvedenou chybu nevykazují.

26. Správní orgány k tomu dále s odkazem na listiny obsažené ve správním spisu uvedly, že oprávněným osobám JUDr. A. K., Ing. Z. K. a H. J. byl na základě rozhodnutí Okresního úřadu Třebíč, referátu pozemkového úřadu, ze dne 8.9.1994, č.j. POZ 111/3272/1994/Br./Ko, včetně opravy tohoto rozhodnutí vydané tímto úřadem dne 1.10.1996 pod č.j. 111/3272/1994/Br./Ko/Opr./Sú, vydán každému podíl k ideální 1/9 pozemku parc. č. x o výměře 5422 m², pozemku parc. č. st. x o zbytkové výměře 1189 m², pozemku parc. č. st. x o výměře 737 m² bez budovy, pozemku parc. č. x o výměře 396 m², parc. č. st. x o výměře 368 m², parc. č. x o výměře 1398 m². Dále pod položkou výkazu změn č. x pak bylo podle předmětných listin zapsáno vlastnické právo uvedeným osobám rovněž každému k ideální 1/9 k pozemku parc. č. st. x o výměře 340 m² s domem č. p. x, parc. č. st. x o výměře 2321 m² se zemědělsko-hospodářskými budovami. Na základě následně uzavřených smluv o převodu vlastnických práv se JUDr. A. K., Ing. Z. K. a H. J. stali výhradními vlastníky pozemků parc. č. st. x s domem č. p. x, parc. č. x, parc. č. st. x se zemědělsko-hospodářskými budovami, parc. č. st. x, parc. č. st. x o výměře 368 m² podle přidělu a parc. č. st. x o výměře 1189 m² podle přidělu. Na druhé straně JUDr. A. K., Ing. Z. K. a H. J. převedli v roce 1998 vlastnické právo k pozemku parc. č. x obci Čechtín na základě kupní smlouvy. V roce 2006 pak byla v katastru nemovitostí zapsána změna vlastnického práva k pozemkům parc. č. st. x o výměře 340 m² s domem č. p. x, parc. č. st. x o výměře 2321 m² se zemědělsko-hospodářskými budovami, pozemku parc. č. x o výměře 396 m², parc. č. st. x o výměře 368 m² a parc. č. st. x o zbytkové výměře 1189 m² pro žalobce.
27. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále vysvětlil, že závazné geometrické určení pozemku parc. č. st. x bylo zobrazeno v mapě bývalého pozemkového katastru. Pozemky pozemkového katastru parc. č. st. x, parc. č. x i č. x nejsou zobrazeny v jediném mapovém operátu, tudíž není logicky možné porovnat průběh jejich hranic v jediné katastrální či jiné mapě. To by bylo možné pouze v „soutisku“ map, a to z důvodu přehlednosti maximálně dvou mapových operátů (tzv. kopie katastrální mapy s doplněním zakresu pozemků ve zjednodušené evidenci). Příčinou takového stavu je skutečnost, že uvedené pozemky vznikaly postupně v různém časovém období a hlavně v různých pozemkových evidencích. Pozemek parc. č. st. x byl tedy zobrazen ve svém původním rozsahu pouze v mapě pozemkového katastru (v době platnosti pozemkového katastru), tj. v rozsahu zahrnujícím i část následně označenou jako pozemek parc. č. x. V grafickém přidělovém operátu (tzv. polohopisný nástin) byly tedy sice současně zobrazeny pozemky parc. č. st. x i parc. č. x, avšak pozemek parc. č. st. x již s novým geometrickým určením, tedy zmenšený o část obsaženou v parc. č. x. Další změna geometrického určení pozemku parc.

č. x, resp. původního pozemkového katastru parc. č. st. x, byla provedena v roce 2002, kdy z pozemku parc. č. x byla oddělena část označená v záznamu podrobného měření změn č. x jako nová parcela č. x. V současné době po obnově katastrálního operátu jsou tyto pozemky v katastrální mapě digitalizované již označeny jako parc. č. st. x, parc. č. x, parc. č. x a parc. č. x. Žalobce nabyl dle kupní smlouvy ze dne 30.1.2006 vlastnické právo mj. k pozemku označenému dle čl. I. této smlouvy jako „*pozemek ve zjednodušené evidenci – parcela původ Pozemkový katastr (PK), a to... st. pl. x o výměře 1189 m²...*“. Již v roce 1998 však část původního pozemku pozemkového katastru parc. č. st. 2 oddělená z něj v přidělovém řízení dle polohopisného nástinu a v roce 1998 evidovaná ve zjednodušené evidenci katastru nemovitostí jako parc. č. x o výměře 5422 m² byla jednak předmětem přechodu dle zákona č. 172/1991 Sb. (ideální 6/9), a jednak předmětem převodu dle kupní smlouvy (ideální 3/9) na obec Čechtín. V době uzavření kupní smlouvy žalobce s restituenty JUDr. A. K., Ing. Z. K. a H. J. byl rozsah pozemkového katastru parc. č. st. x již zmenšen o část označenou dle zjednodušené evidence – původ grafický příděl jako parc. č. x o výměře 5422 m² a tento pozemek byl již v té době ve vlastnictví obce Čechtín na základě uvedených právních listin založených ve sbírce listin katastrálního operátu.

28. Podle zdejšího soudu správní orgány dostatečným způsobem vysvětlily, proč pozemek parc. č. x v k.ú. x, který vznikl z pozemku parc. č. x, je evidován správně tak, že je zapsán na listu vlastnictví obce Čechtín. Jak uvedly správní orgány, žalobce nemohl nabýt pozemek parc. č. x, neboť ten již nabyla obec Čechtín a pozemek parc. č. st. x tak žalobce nabyl již zmenšený o část pozemku parc. č. x, resp. o pozemek parc. č. x, dále o část pozemku, která připadla na pozemek parc. č. x podle přídělu, a také o pozemek parc. č. st. x (jemuž po obnově operátu odpovídá pozemek parc. č. x). Podle zdejšího soudu je tak ze správního spisu zjevné, že pozemek parc. č. st. x sice původně zahrnoval i území, které nyní představuje pozemek parc. č. x, avšak tato část pozemku byla v rámci přidělového řízení od pozemku parc. č. st. x oddělena a stala se součástí pozemku parc. č. x, jehož se právní předchůdci žalobce stali spoluvlastníky a následně své vlastnické podíly k tomuto pozemku převedli na obec Čechtín, která do té doby vlastnila ideálních 6/9 pozemku parc. č. x na základě § 1 odst. 1 zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí. V takovém případě tedy nemohli právní předchůdci převést na žalobce dotčenou část pozemku parc. č. st. x (resp. pozemku parc. č. x), které nyní odpovídá pozemek parc. č. x, neboť jeho vlastníkem již byla obec Čechtín. Zápis vlastnického práva obce Čechtín k předmětnému pozemku nelze poté považovat za chybný údaj, který by měl být opraven.
29. Pokud žalobce namítá, že vytýkaná chyba v údajích vznikla proto, že katastrální úřad provedl do katastru nemovitostí záznam na základě listiny ze dne 1.10.1996 č.j. 111/3272/1994/Br/Ko/Opr./Sú „Oprava rozhodnutí: Kat. úz. Čechtín“, ve které je uvedena i parcela č. st. 2 zastavěná plocha o výměře 1926 m², a uvádí, že původní rozhodnutí Okresního úřadu Třebíč, referátu pozemkového úřadu, ze dne 8.9.1994, č.j. POZ 111/3272/1994/Br/Ko, které založilo vlastnické právo oprávněných osob (právních předchůdců žalobce), nelze zrušit či změnit pouhým přípisem jakéhokoliv úřadu bez možnosti opravných prostředků, a že předmětná listina ze dne 1.10.1996 není rozhodnutím státního orgánu, tak k tomu zdejší soud uvádí, že podstatou písemnosti ze dne 1.10.1996 je oprava některých údajů u vydávaných parcel v k.ú. x, jak byly uvedeny v rozhodnutí ze dne 8.9.1994, č.j. 111/3272/1994/Br/Ko, a to dle nové identifikace parcel. V písemnosti ze

dne 1.10.1996 byl vznesen požadavek na to, aby s ohledem na novou identifikaci parcel č. zak. 3773/96 ze dne 19.9.1996 byl v rozhodnutí ze dne 8.9.1994 opraven mj. údaj u parcely č. st. x zohledňující skutečnost, že z tohoto pozemku byly v rámci přídělového řízení vyčleněny jiné pozemky.

30. S námitkou, zda byl katastrální úřad oprávněn provést změnu údajů obsažených v katastru nemovitostí na základě listiny ze dne 1.10.1996, se žalovaný vypořádal na straně 6 napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že možnost katastrálního úřadu odmítnout zápis do katastru nemovitostí na základě předložené listiny byla do 31.12.2012 limitována § 8 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb., jakož i § 5 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky. Katastrální úřad při zápisu do katastru záznamem podle žalovaného nebyl oprávněn odmítnout zápis, jestliže nemovitosti byly v listině označeny v souladu se zákonem č. 344/1992 Sb. a listina byla bez chyb v psaní nebo počtech a bez jiných zřejmých nesprávností. Podle žalovaného bez ohledu na formální správnost změny či opravy výměr uváděných v původním restitučním rozhodnutí, z označení vydávaných nemovitostí v tomto rozhodnutí je zřejmé, že předmětem vydání byl jak pozemek pozemkového katastru parc. č. st. x, tak i pozemek dle zjednodušené evidence – původ grafický příděl č. x z něj vytvořený. Podle žalovaného je tak zjevné, že pokud byly restitucentům vydány oba tyto pozemky, pak označení pozemkového katastru parc. č. st. x se týkalo rozsahu, který odpovídal jeho geometrickému určení až po oddělení pozemku parc. č. x. Pokud by tomu tak nebylo, stačilo by v rozhodnutí uvést pouze pozemek pozemkového katastru parc. č. st. x, tj. v rozsahu jeho geometrického určení před oddělením části označené v přídělovém řízení dle polohopisného nástinu jako pozemek parc. č. x. Žalovaný konečně upozornil, že výměra parcely není závazným údajem katastru pro právní jednání týkající se nemovitostí evidovaných v katastru nemovitostí; tento údaj byl opraven v průběhu obnovy katastrálního operátu v roce 2011, provedená změna výměry byla podrobena přezkumu v rámci řízení vedeného dle § 36 katastrálního zákona pod sp. zn. OR-160/2012-710 s tím, že proti konstatování katastrálního úřadu, že současné výměry dotčených parcel nevykazují chybu, žádný z dotčených vlastníků nic nenamítal.
31. Zdejší soud dále upozorňuje na to, že změna údajů katastru nemovitostí, provedená na základě písemnosti ze dne 1.10.1996, nemohla být aktuální chybou katastru týkající se právních vztahů k pozemku parc. č. x. K tomu soud odkazuje na historii právních vztahů, jak je shrnuta výše v bodech 22 až 24 odůvodnění tohoto rozsudku. Ve vztahu k žalobci je poté podstatné, že v roce 2006 byla v katastru nemovitostí zapsána změna vlastnického práva k pozemkům parc. č. st. x o výměře 340 m² s domem č. p. x, parc. č. st. x o výměře 2321 m² se zemědělsko-hospodářskými budovami, parc. č. x o výměře 396 m², parc. č. st. x o výměře 368 m² a parc. č. st. x o zbytkové výměře 1189 m² pro žalobce; jak upozornily správní orgány, žalobce předmětné pozemky koupil na základě kupní smlouvy ze dne 30.1.2006, přičemž zápis vlastnického práva byl proveden v řízení V-951/2006-710 dne 30.3.2006 s právní účinky vkladu ke dni 13.3.2006. K tomu zdejší soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.1994, č.j. 8 As 100/2013-33, podle něhož „*Katastr nemovitostí slouží k evidenci vlastnických a jiných práv k nemovitostem a má poskytovat v tomto směru informace veřejnosti, a to informace aktuálně platné. Institut opravy chyby podle § 8 katastrálního zákona je proto určen k opravě chybných údajů v katastru, které vznikly buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly*

překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem, nebo k opravě chybných údajů v katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, a to na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést. Správně rovněž uvedl, že jiné nesprávnosti obsažené v údajích katastru nemovitostí, nelze považovat za chyby podle katastrálního zákona, a proto jako prvotní posuzoval, zda požadavek žalobců na opravu chyb, jak byl podán, napadá aktuální, nikoli historický zápis v katastru a zda poslední zápis je skutečně chybný. Žalobci v žalobě tvrzené pochybení katastrálního úřadu při provedení zápisu z roku 1994 shledal krajský soud správně bezpředmětným, protože nebylo prokázáno pochybení v případě následně provedeného zápisu z roku 2001, který předchází zápis překryl.“. Možnosti katastrálního úřadu jsou tedy ve vztahu k opravě zřejmým omylem vzniklých chyb limitovány také během času a s ním přicházejícími objektivními skutečnostmi. Opravu chyby nelze realizovat, pokud byla překryta novým zápisem, který již stejný omyl nevykazuje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.2014, č.j. 8 As 100/2013-41). Zdejší soud uvádí, že v kupní smlouvě ze dne 30.1.2006 není uvedeno, že se převod vlastnického práva týká výslovně také pozemku parc. č. x. Pakliže se žalobce domníval, že vlastnické právo k pozemku parc. č. x na základě kupní smlouvy ze dne 30.1.2006 nabyl a vkladem do katastru nemovitostí dne 30.3.2006 vlastnické právo k předmětnému pozemku ve prospěch žalobce nebylo vloženo, měl využít jiné prostředky ochrany svého vlastnického práva; takový prostředkem ochrany nemůže být žádost o opravu chyby, která měla údajně vzniknout v minulosti proto, že katastrální úřad provedl do katastru nemovitostí záznam na základě listiny ze dne 1.10.1996 č.j. 111/3272/1994/Br/Ko/Opr./Sú „Oprava rozhodnutí: Kat. úz. x“.

32. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadených rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

33. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
34. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak zdejší soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. března 2019

David Raus v.r.
předseda senátu